ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

της 10ης Φεβρουαρίου 1999

για την επιβολή προστίμων λόγω μη κοινοποίησης και θέσης σε εφαρμογή τριών συγκεντρώσεων κατά παράβαση του άρθρου 4 και του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου

(Υπόθεση IV/M.969 — A.P. Møller)

[κοινοποιηθείσα υπό τον αριθμό Ε(1999) 247]

(Το κείμενο στη δανική γλώσσα είναι το μόνο αυθεντικό)

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

(1999/459/ΕΚ)

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΩΝ ΚΟΙΝΟΤΗΤΩΝ,

Έχοντας υπόψη:

τη συνθήκη για την ίδρυση της Ευρωπαϊκής Κοινότητας,

τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου, της 21ης Δεκεμβρίου 1989, για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων [1], όπως τροποποιήθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) αριθ. 1310/97 [2], και ιδίως το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) και το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β),

Έχοντας επιτρέψει στις ενδιαφερόμενες επιχειρήσεις να γνωστοποιήσουν τις απόψεις τους σχετικά με τις αντιρρήσεις που ήγειρε η Επιτροπή,

Έχοντας υπόψη τη γνώμη της συμβουλευτικής επιτροπής για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων [3],

Εκτιμώντας ότι:

(1) Κατά την εξέταση της συγκέντρωσης μεταξύ της Cable and Wireless και της Mærsk Data [4], η οποία κοινοποιήθηκε σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 («κανονισμός για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων»), κατέστη σαφές ότι η δανική εταιρεία A. P. Møller έπρεπε να χαρακτηρισθεί όμιλος προκειμένου να υπολογιστεί ο κύκλος εργασιών σύμφωνα με το άρθρο 5 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων και ότι ο συνδυασμένος κύκλος εργασιών του ομίλου υπερέβαινε τα όρια που θέσπιζε ο εν λόγω κανονισμός. Η A. P. Møller εξέτασε εν συνεχεία τις προγενέστερες συναλλαγές της προκειμένου να διακριβώσει αν κάποια από αυτές είχε κοινοτική διάσταση και έπρεπε, ως εκ τούτου, να έχει κοινοποιηθεί στην Επιτροπή. Εν συνεχεία, η A.P. Møller κοινοποίησε τις ακόλουθες τρεις πράξεις: την υπόθεση IV/M.988 — Mærsk DFDS Travel (απόφαση της Επιτροπής της 4ης Νοεμβρίου 1997), την υπόθεση IV/M.1005 — Mærsk Data/Den Danske Bank — DM DATA (απόφαση της Επιτροπής 15ης Ιουνουαρίου 1998) και την υπόθεση IV/M.1009 — Georg Fischer/DISA (απόφαση της Επιτροπής της 10ης Μαρτίου 1998). Όλες οι συγκεντρώσεις εγκρίθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο β) του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Και στις τρεις αποφάσεις, η Επιτροπή επεσήμανε ότι οι συναλλαγές είχαν συναφθεί και τεθεί σε εφαρμογή αρκετούς μήνες πριν από την κοινοποίησή τους και ότι, κατά συνέπεια, έπρεπε να αναμένεται ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 14 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων.

(2) Όσον αφορά τις εν λόγω τρεις συγκεντρώσεις, η A.P. Møller δεν τήρησε το άρθρο 4 παράγραφος 1 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων, το οποίο προβλέπει ότι οι συγκεντρώσεις που έχουν κοινοτική διάσταση κοινοποιούνται στην Επιτροπή εντός εβδομάδος από τη σύναψη της συμφωνίας, ή την ανακοίνωση της δημόσιας προσφοράς, ή την απόκτηση ελέγχουσας συμμετοχής. Η A.P. Møller δεν τήρησε ούτε την υποχρέωση που ορίζει το άρθρο 7 παράγραφος 1, βάσει της οποίας συγκέντρωση η οποία εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων δεν δύναται να τεθεί σε εφαρμογή, ούτε πριν από την κοινοποίησή της ούτε κατά τις τρεις εβδομάδες που έπονται της κοινοποίησης [5].

(3) Στις 12 Οκτωβρίου 1998, εστάλη στην A.P. Møller δήλωση αιτιάσεων δυνάμει του άρθρου 18 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων, για να της δοθεί η δυνατότητα να απαντήσει στις αιτιάσεις της Επιτροπής πριν από την ενδεχόμενη έκδοση απόφασης δυνάμει του άρθρου 14.

(4) Στις 21 Οκτωβρίου 1998, η A.P. Møller απάντησε στην δήλωση αιτιάσεων και δεν ζήτησε ακρόαση.

(5) Η παρούσα απόφαση καλύπτει όλες τις παραβάσεις που απορρέουν από την απουσία κοινοποιήσεων και τις παράνομες εφαρμογές των τριών συναλλαγών που προαναφέρθηκαν.

([1]) ΕΕ L 395 της 30.12.1989, σ. 1· διορθωμένη έκδοση ΕΕ L 257 της 21.9.1990, σ. 13.

([2]) ΕΕ L 180 της 9.7.1997, σ. 1.

([3]) ΕΕ C 201 της 16.7.1999.

([4]) Υπόθεση IV/M.951 — Cable & Wireless and Mærsk Data — Nautec, απόφαση της Επιτροπής της 10ης Ιουλίου 1997 (ΕΕ C 235 της 2.8.1997, σ. 4).

([5]) Δεδομένου ότι οι συναλλαγές ολοκληρώθηκαν πριν τεθεί σε ισχύ ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 1310/97, γίνεται αναφορά στο γράμμα του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 που είναι προγενέστερος της 1ης Μαρτίου 1998.

I. ΙΣΤΟΡΙΚΟ

(6) Η A.P. Møller είναι η μεγαλύτερη ιδιωτική δανική εταιρεία που ασκεί δραστηριότητες σε παγκόσμια κλίμακα στους τομείς της ναυπηγικής, της εκμετάλλευσης πετρελαίου, καθώς και χερσαίες βιομηχανικές δραστηριότητες. Ο παγκόσμιος κύκλος εργασιών του ομίλου ανέρχεται σε […] (*) δις ευρώ περίπου, ενώ ο κοινοτικός κύκλος εργασιών του ανέρχεται σε […] (*) δις ευρώ περίπου ([6]). Ο όμιλος A.P. Møller αποτελείται από δύο βασικές εταιρείες, την Aktieselskabet Dampskibsselskabet Svendborg (στο εξής «Svendborg») και την Dampskibsselskabet af 1912 (στο εξής «1912»), που είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο της Κοπεγχάγης. Η Mœrsk Mc-Kinney Møller και διάφορες οικογένειες κατέχουν συνολικά άνω του 50 % των μετοχών της Svendborg και της 1912 αντίστοιχα, ενώ οι υπόλοιπες μετοχές είναι ευρέως διασπαρμένες. Η Svebendborg και η 1912 μοιράζονται ισότιμα σχεδόν τις μετοχές όλων των εταιρειών του ομίλου A.P. Møller.

(7) Στις 3 Ιουνίου 1997, οι επιχειρήσεις Mærsk Data A/S, μέλος του δανικού ομίλου A.P. Møller, και Cable and Wireless plc. κοινοποίησαν σχέδιο συγκέντρωσης σύμφωνα με το άρθρο 4 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων ([7]). Στην κοινοποίηση αναφερόταν ότι η Mærsk Data εκλαμβανόταν ως μέρος του ομίλου A.P. Møller για τους σκοπούς υπολογισμού του κύκλου εργασιών του ομίλου. Ωστόσο, στη συνέχεια, η A.P. Møller έθεσε υπό αμφισβήτηση ενώπιον της Επιτροπής το χαρακτηρισμό «όμιλος» κατά την έννοια του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Βασικό της επιχείρημα ήταν ότι σύμφωνα με τη δανική νομοθεσία, η A.P. Møller ουδέποτε είχε υποχρεωθεί να διατηρεί ενοποιημένους λογαριασμούς για ολόκληρο τον όμιλο. Εντούτοις, βάσει των διαθέσιμων πληροφοριών, η Επιτροπή έκρινε ότι η A.P. Møller αποτελούσε όμιλο κατά την έννοια του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Η A.P. Møller αποδέχθηκε τη θέση της Επιτροπής ([8]) και κοινοποίησε τις τρεις προαναφερθείσες συναλλαγές.

(8) Δεδομένου ότι η A.P. Møller αποδέχθηκε τη θέση της Επιτροπής ότι η εν λόγω εταιρεία συνιστά όμιλο κατά την έννοια του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, δεν είναι απαραίτητο για τους σκοπούς της παρούσας αξιολόγησης να αναφερθεί με περισσότερες λεπτομέρειες η εταιρική διάρθρωση του ομίλου A.P. Møller.

II. Η ΠΑΡΑΒΑΣΗ

(9) Οι ακόλουθες τρεις συναλλαγές δεν είχαν κοινοποιηθεί δυνάμει του άρθρου 4 παράγραφος 1 και του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού περί συγκεντρώσεων· στην υπόθεση Mærsk DFDS Travel, η συμφωνία συνήφθη στις 8 Ιανουαρίου 1997 (με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1997)· η Επιτροπή ενημερώθηκε σχετικά στις 11 Ιουλίου 1997 και η συμφωνία κοινοποιήθηκε στην Επιτροπή στις 6 Οκτωβρίου 1997. Στην υπόθεση Mærsk Data/Den Danske Bank, η συμφωνία συνήφθη στις 16 Απριλίου 1997 (με ισχύ από τις 15 Απριλίου 1997)· η Επιτροπή ενημερώθηκε στις 4 Αυγούστου 1997, ενώ η συμφωνία της κοινοποιήθηκε την 1η Δεκεμβρίου 1997. Τέλος, στην υπόθεση Georg Fischer/Disa, η συμφωνία συνήφθη στις 2 Οκτωβρίου 1995 (με ισχύ από την 1η Ιανουαρίου 1996)· η Επιτροπή ενημερώθηκε στις 12 Σεπτεμβρίου 1997 και η συμφωνία της κοινοποιήθηκε στις 9 Φεβρουαρίου 1998.

III. ΕΠΙΒΟΛΗ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ

(10) Δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού περί συγκεντρώσεων, η Επιτροπή δύναται, με την έκδοση απόφασης, να επιβάλλει στα πρόσωπα που αναφέρονται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 στοιχείο β), σε επιχειρήσεις ή ενώσεις επιχειρήσεων πρόστιμα που κυμαίνονται από 1 000 έως 50 000 ευρώ σε περίπτωση που, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, παραλείψουν να κοινοποιήσουν συγκέντρωση σύμφωνα με το άρθρο 4. Επιπλέον, το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) ορίζει ότι η Επιτροπή δύναται, με την έκδοση απόφασης, να επιβάλλει πρόστιμα που δεν υπερβαίνουν το 10 % του συνολικού κύκλου εργασιών τους κατά την έννοια του άρθρου 5, στα εμπλεκόμενα πρόσωπα ή επιχειρήσεις σε περίπτωση που, εκ προθέσεως ή εξ αμελείας, θέτουν σε εφαρμογή συγκέντρωση κατά παράβαση του άρθρου 7 παράγραφος 1. Ομοίως, η Επιτροπή δύναται να επιβάλει πρόστιμα και για τις δύο παραβάσεις, δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) και του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων.

(11) Δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 3 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων, κατά τον καθορισμό του ποσού του προστίμου, η Επιτροπή πρέπει να λάβει υπόψη το χαρακτήρα και τη σοβαρότητα της παράβασης. Για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, η Επιτροπή θα λάβει επίσης υπόψη τη διάρκεια της παράβασης, καθώς και τυχόν επιβαρυντικές ή ελαφρυντικές περιστάσεις.

Χαρακτήρας των παραβάσεων

(12) Ο χαρακτήρας των παραβάσεων που διεπράχθησαν στην παρούσα υπόθεση περιγράφεται ανωτέρω. Η A.P. Møller παρέλειψε να κοινοποιήσει στην Επιτροπή τρεις συγκεντρώσεις με κοινοτική διάσταση κατά το διάστημα που ορίζεται στο άρθρο 4 παράγραφος 1 και τις έθεσε σε εφαρμογή χωρίς να τηρήσει τις διατάξεις του άρθρου 7 παράγραφος 1. Η Επιτροπή εκτιμά ότι οι βασικές αρχές των εν λόγω διατάξεων είναι καθαυτές πολύ σημαντικές και ότι η παραβίασή τους εξασθενεί την αποτελεσματικότητα των διατάξεων για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Πράγματι, η υποχρέωση εκ των προτέρων κοινοποίησης των συγκεντρώσεων που εμπί-

(*) Ορισμένα τμήματα του παρόντος κειμένου διατυπώθηκαν κατά τρόπο που να εξασφαλίζει την τήρηση του επαγγελματικού απορρήτου. Τα τμήματα αυτά περικλείονται σε αγκύλες και επισημαίνονται με έναν αστερίσκο.

([6]) Ο κύκλος εργασιών υπολογίσθηκε σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 περί συγκεντρώσεων και την ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό του κύκλου εργασίων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998, σ. 25). Εφόσον τα αριθμητικά στοιχεία περιλαμβάνουν κύκλο εργασιών για το διάστημα πριν από την 1η Ιανουαρίου 1999, υπολογίζονται βάσει των μέσων συναλλαγματικών ισοτιμιών του Ecu και εκφράζονται σε ευρώ (μετατρεπόμενα στη βάση ένα προς ένα).

([7]) Βλέπε υποσημείωση 4.

([8]) Γίνεται αναφορά στην επιστολή της 16ης Ιουλίου 1997 από την Hengeler Weitzel Wirtz για λογαριασμό της A.P. Møller, και τις επιστολές της 22ας Οκτωβρίου 1997 και 22ας Ιουλίου 1998 από την A.P. Møller, καθώς και στην απάντηση της A.P. Møller στη δήλωση αιτιάσεων.

πτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων επιτρέπει στην Επιτροπή να αποτρέπει τις επιχειρήσεις να πραγματοποιούν συγκέντρωση πριν η ίδια λάβει τελική απόφαση, αποφεύγοντας έτσι ανεπανόρθωτες και μόνιμες ζημίες επί του ανταγωνισμού.

Σοβαρότητα των παραβάσεων

(13) Κατά τα φαινόμενα, η καθυστερημένη καταχώρηση και η παράνομη εφαρμογή δεν έγιναν εκ προθέσεως και δεν είχαν σκοπό να παρακάμψουν τον έλεγχο της Επιτροπής αποσκοπώντας στην πραγματοποίηση συναλλαγών που δεν πληρούσαν τα κριτήρια του κανονισμού περί συγκεντρώσεων.

(14) Προκειμένου να αξιολογηθεί η συμπεριφορά της A.P. Møller, είναι απαραίτητο να ληφθεί υπόψη ότι πρόκειται για μια πολύ μεγάλη ευρωπαϊκή επιχείρηση με σημαντικές δραστηριότητες στην Ευρώπη, η οποία έχει ασχοληθεί κατά το παρελθόν και εξακολουθεί να ασχολείται με υποθέσεις ανταγωνισμού, τόσο ως ενάγουσα όσο και ως εναγόμενη, με τη συνδρομή ειδικευμένων συμβούλων. Η A.P. Møller είναι μέλος της Shipping Association, που διαθέτει γραφείο στις Βρυξέλλες και παρέχει συμβουλές στα μέλη της. Επίσης, η εταιρεία διαθέτει δικό της νομικό τμήμα στην έδρα της, στην Κοπεγχάγη. Ως εκ τούτου, αναμένεται ότι η A.P. Møller είναι ενήμερη — και ότι διαθέτει λίαν επαρκείς γνώσεις — σχετικά με την κοινοτική νομοθεσία, συμπεριλαμβανομένου του ελέγχου των συγκεντρώσεων, και σαφώς κατέχει τα μέσα για να λάβει νομικές συμβολές προκειμένου να εκτιμήσει, ή τουλάχιστον να εξετάσει αν λόγω της εταιρικής της διάρθρωσης όφειλε να κοινοποιήσει ορισμένες δραστηριότητές της. Επιπλέον, ο κανονισμός περί συγκεντρώσεων και η ανακοίνωση της Επιτροπής ([9]) είναι σαφείς ως προς την ερμηνεία που δίδουν στην έννοια του ομίλου. Είναι, συνεπώς, εύλογο να αναμένεται ότι η A.P. Møller θα έπρεπε να έχει επιδείξει μεγαλύτερο βαθμό επίγνωσης και τήρησης των νομικών της υποχρεώσεων.

(15) Στην απάντησή της και στη διάρκεια της διοικητικής διαδικασίας, η A.P. Møller υποστήριξε ότι οι παραβάσεις προκλήθηκαν από το γεγονός ότι, βάσει της δανικής νομοθεσίας, για εταιρικούς, φορολογικούς και άλλους σκοπούς, η A.P. Møller και οι θυγατρικές της ουδέποτε θεωρήθηκαν, ούτε σήμερα θεωρούνται, όμιλος εταιρειών που υποχρεούται να διατηρεί ενοποιημένους λογαριασμούς. Ωστόσο, το εν λόγω επιχείρημα δεν είναι δυνατό να ληφθεί υπόψη, λόγω των βασικών αρχών της κοινοτικής νομοθεσίας όπως η άμεση δυνατότητα εφαρμογής των κοινοτικών κανονισμών στα κράτη μέλη και η υπεροχή του κοινοτικού δικαίου.

(16) Βάσει των ανωτέρω, η αμέλεια που επέδειξε η A.P. Møller δεν δύναται να θεωρηθεί ότι οφείλεται απλώς σε σφάλμα ή άγνοια. Αντιθέτως, οι απόψεις που προαναφέρθηκαν υποδηλώνουν ότι η συμπεριφορά της A.P. Møller δύναται να χαρακτηρισθεί ως ελαφρά αμέλεια. Στην απάντησή της, η A.P. Møller δεν αμφισβήτησε τη θέση της Επιτροπής.

Διάρκεια της παράβασης

(17) Όπως φαίνεται από τα προαναφερθέντα, η συγκέντρωση διήρκεσε για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς προηγούμενη έγκριση της Επιτροπής. Επιπλέον, η A.P. Møller προέβη σε κοινοποίηση των συναλλαγών, αφού η Επιτροπή είχε προ πολλού ενημερωθεί σχετικά. Παρότι η Επιτροπή αναγνωρίζει το γεγονός ότι πρέπει να διατίθεται εύλογο χρονικό διάστημα για την υποβολή κοινοποίησης, σύμφωνα με τις προδιαγραφές του εντύπου CO, εν γένει θεωρείται ότι οι εταιρείες που έχουν διαπράξει παράβαση υποχρεούνται να ρυθμίζουν τις παραβάσεις τους το ταχύτερο δυνατό. Στην απάντησή της στη δήλωση αιτιάσεων, η A.P. Møller ανέφερε ότι η συγκέντρωση των πληροφοριών που απαιτούνταν για την κοινοποίηση ήταν εξαιρετικά δυσχερής και χρονοβόρα. Η Επιτροπή εκτιμά ότι ο χρόνος που χρειάστηκε η A.P. Møller για την κοινοποίηση είναι περισσότερος από τον λογικά αναμενόμενο. Εντούτοις, δεδομένου ότι πρόκειται για την πρώτη απόφαση που πραγματεύεται το ζήτημα αυτό, κατά τον υπολογισμό της διάρκειας της παράβασης, η Επιτροπή δεν θα λάβει υπόψη το χρονικό διάστημα που μεσολάβησε από τη στιγμή που ενημερώθηκε για τις συναλλαγές μέχρι την υποβολή των κοινοποιήσεων.

(18) Η Επιτροπή εκτιμά ότι, για τους λόγους που προαναφέρθηκαν, οι παραβάσεις στην παρούσα υπόθεση πρέπει να θεωρηθεί ότι διήρκεσαν από την ημερομηνία που τέθηκαν σε εφαρμογή οι συναλλαγές κατά παράβαση του άρθρου 7 παράγραφος 1 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μέχρι τη στιγμή που η A.P. Møller ενημέρωσε για πρώτη φορά την Επιτροπή σχετικά ([10]).

(19) Βάσει των ανωτέρω, η διάρκεια της παράβασης για καθεμία από τις τρεις υποθέσεις θα έχει ως εξής: υπόθεση IV/M.988 — Mærsk DFDS Travel: έξι μήνες· υπόθεση IV/M.1005 — Mærsk Data/Den Danske Bank — DM Data: τρεις μήνες και υπόθεση IV/M.1009 — Georg Fischer/DISA: 20 μήνες. Αντίστοιχα, το συνολικό διάστημα των 29 μηνών θα χρησιμοποιηθεί από την Επιτροπή για τον υπολογισμό του ποσού των προστίμων που θα επιβληθούν για τις τρεις συναλλαγές δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β). Ο κίνδυνος ζημίας για τον καταναλωτή αυξάνεται ανάλογα με τη διάρκεια της παράβασης. Στην παρούσα υπόθεση, η παράβαση διήρκεσε για σημαντικό χρονικό διάστημα και η Επιτροπή εκτιμά ότι για τον καθορισμό του προστίμου πρέπει να ληφθεί υπόψη ο παράγοντας αυτός.

(20) Όπως προαναφέρθηκε, και οι τρεις συγκεντρώσεις λειτούργησαν για σημαντικό χρονικό διάστημα χωρίς την έγκριση της Επιτροπής και παρήλθε μεγάλο διάστημα μέχρι να κοινοποιηθούν.

Ελαφρυντικές περιστάσεις

(21) Η Επιτροπή αναγνωρίζει τις ακόλουθες ελαφρυντικές περιστάσεις:

— η A.P. Møller αναγνώρισε την παράβαση,

([9]) Ανακοίνωση της Επιτροπής σχετικά με τον υπολογισμό του κύκλου εργασιών σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89 του Συμβουλίου για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων μεταξύ επιχειρήσεων (ΕΕ C 66 της 2.3.1998, σ. 25).

([10]) Βλέπε επίσης υπόθεση IV/M.920 — Samsung/AST, απόφαση της Επιτροπής της 18ης Φεβρουαρίου 1998.

— όλες οι υποθέσεις ήταν απλές από την άποψη του ανταγωνισμού και δεν σημειώθηκε βλάβη στον ανταγωνισμό,

— όταν επιβεβαιώθηκε ότι η A.P. Møller έπρεπε να θεωρηθεί όμιλος για το σκοπό της κοινοποίησης στην υπόθεση Cable and Wireless/Mærsk Data-Nautec, η εταιρεία ενημέρωσε εκουσίως την Επιτροπή για την παράλειψή της να κοινοποιήσει άλλες συναλλαγές, πριν η Επιτροπή διαπιστώσει οποιαδήποτε παράβαση. Η A.P. Møller, κοινοποίησε εν συνεχεία και τις τρεις συναλλαγές,

— οι παραβάσεις συνέπεσαν χρονικά με την παράβαση που αποτέλεσε το αντικείμενο της απόφασης Samsung, όταν η Επιτροπή δεν είχε ακόμη λάβει καμία απόφαση δυνάμει του άρθρου 14 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων. Η περίσταση αυτή θεωρήθηκε ως ελαφρυντικός παράγοντας στην απόφαση Samsung, και το ίδιο σκεπτικό εφαρμόζεται και στην παρούσα υπόθεση.

Συμπέρασμα

(22) Η Επιτροπή θεωρεί ότι πρέπει να επιβληθούν πρόστιμα στην A.P. Møller, λαμβάνοντας κυρίως υπόψη το γεγονός ότι η απουσία κοινοποίησης και η εφαρμογή της πράξης χωρίς την έγκριση της Επιτροπής διήρκεσε για σημαντικό χρονικό διάστημα και ότι για μια πολυεθνική εταιρεία όπως η A.P. Møller οι εν λόγω παραλείψεις συνιστούν σαφή υπόθεση ελαφράς αμέλειας που δεν δύναται να αγνοηθεί. Η Επιτροπή έχει καθήκον να υποστηρίξει τη βασική αρχή ότι οι επιχειρήσεις πρέπει να αποθαρρύνονται να προβαίνουν σε συγκεντρώσεις που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων, χωρίς να προβαίνουν στις κατάλληλες κοινοποιήσεις και, ως εκ τούτου, πρέπει να χρησιμοποιεί τις εξουσίες που της παρέχει το Συμβούλιο σχετικά. Ομοίως, η Επιτροπή εκτιμά ότι είναι αναγκαίο να επιβάλει πρόστιμα στην A.P. Møller σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού για τον έλεγχο των συγκεντρώσεων.

IV. **ΥΨΟΣ ΤΩΝ ΠΡΟΣΤΙΜΩΝ**

(23) Βάσει των προαναφερθέντων, προκειμένου να επιβληθούν κυρώσεις στις παραβάσεις και να παρεμποδιστεί η επανάληψή τους και λαμβάνοντας υπόψη τις συγκεκριμένες περιστάσεις, η Επιτροπή κρίνει ότι πρέπει να επιβάλλει πρόστιμο:

15 000 ευρώ για κάθε συναλλαγή (δηλαδή 45 000 ευρώ συνολικά και για τις τρεις συναλλαγές) όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) και

6 000 ευρώ μηνιαίως για καθέναν από τους έξι, τρεις και 20 μήνες, αντίστοιχα (δηλαδή 174 000 ευρώ επί 29 μήνες συνολικά για τις τρεις συναλλαγές) όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β),

δηλαδή συνολικό πρόστιμο ύψους 219 000 ευρώ και για τις τρεις συναλλαγές.

(24) Η σχέση μεταξύ του ποσού των προστίμων που επιβάλλει η Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) και εκείνων που επιβάλλονται δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β), είναι η ενδεδειγμένη για τις ειδικές περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης και δεν προδικάζει καμία μελλοντική υπόθεση στο πλαίσιο του άρθρου 14.

(25) Ο υπολογισμός του προστίμου δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) βάσει του αριθμού των μηνών είναι ο ενδεδειγμένος για τις ειδικές περιστάσεις της παρούσας υπόθεσης και δεν προδικάζει καμία μελλοντική υπόθεση στο πλαίσιο του άρθρου 14,

ΕΞΕΔΩΣΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΑΠΟΦΑΣΗ:

Άρθρο 1

1. Επιβάλλεται συνολικό πρόστιμο ύψους 45 000 ευρώ στην A.P. Møller δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 1 στοιχείο α) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89, διότι παρέλειψε να κοινοποιήσει τρεις συγκεντρώσεις δυνάμει του άρθρου 4 του εν λόγω κανονισμού.

2. Επιβάλλεται συνολικό πρόστιμο ύψους 174 000 ευρώ στην A.P. Møller δυνάμει του άρθρου 14 παράγραφος 2 στοιχείο β) του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 4064/89, διότι έθεσε σε εφαρμογή τρεις συγκεντρώσεις κατά παράβαση του άρθρου 7 παράγραφος 1 του εν λόγω κανονισμού.

Άρθρο 2

Τα πρόστιμα που αναφέρονται στο άρθρο 1 καταβάλλονται στην Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων εντός τριών μηνών από την ημερομηνία κοινοποίησης της παρούσας απόφασης στον αριθμό λογαριασμού 310–0933000–43 στην τράπεζα Banque Bruxelles-Lambert, Agence européenne, Rond-point Schuman 5, B-1040 Bruxelles.

Μετά την εκπνοή της ανωτέρω προθεσμίας, επιβάλλεται αυτομάτως τόκος, βάσει του επιτοκίου που ορίζει η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα για τις συναλλαγές σε ευρώ κατά την πρώτη εργάσιμη ημέρα του μήνα έκδοσης της απόφασης, προσαυξημένου κατά 3,5 ποσοστιαίες μονάδες.

Άρθρο 3

Η παρούσα απόφαση απευθύνεται στην:

A.P. Møller
Esplanaden 50
DK-1098 Copenhagen K.

Βρυξέλλες, 10 Φεβρουαρίου 1999.

Για την Επιτροπή
Karel VAN MIERT
Μέλος της Επιτροπής